

חברת לזמרי שי"ם

לחזוקת לימוד
הדף היומי

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

חושב גאון, מהנאמך הפכש פנחם

מותר להתחיל למכור את זכות 'פתיחת הארון' במנחה ביו"כ בעלזא ?

חזקת הבתים וכו' חזקתן שלוש שנים מיום ליום. בבא בתרא כה.

דנו הפוסקים באדם שיש לו חזקה במצוה השייכות לציבור, שהוא זוכה קבוע בעשיית מצוה זו, האם ניתן להעבירו מחזקה זו או לא, האם דומה חזקה במצווה, לחזקה בממון / בית / שדה וכדו' או לא.

המרדכי (סי' תקל"ג) בשם ר"מ, מביא שאלה באדם שהיה רגיל במצוה כגון גלילת ס"ת, עליה מסוימת וכדו' וכעת רוצים להתחיל למוכרה. האם הוי 'חזקה עם טענה' או לא, שאף באם לא נתנו לו זכות זו בפירוש אלא שהחזיק בה בשתיקה זמן רב, האם דומה ל'חזקת ממון' שבה הדין שכל חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה, או לא, ומבאר הרדב"ז (ח"ד סי"א) שהחילוק בין 'חזקת ממון' ל'חזקה של מצוה', שבחזקת ממון, אחד מפסיד בחזקת האחד, ולכן צריך טענה להעמיד חזקתו, אבל בחזקה של מצוה אין להם שום הפסד, ולכן הסכמה שבשתיקה מועלת.

אי לכך דן המרדכי האם ניתן להתחיל למכור לאחרים חזקה של מצוה או לא.

אולם בספר 'מועדי קדשיך' מביא סיפור נפלא ממרן מהר"א זי"ע כדלהלן, בשנת תש"ו, נכח הרה"ג ר' משה חרז ז"ל בעת אמירת תשליך של כ"ק מרן זי"ע, ולאחר שסיימו את אמירת התשליך סגר הוא את הבור. לשנה האחרת, נכח ר' משה שוב בעת אמירת התשליך, וכשסיים מרן הורה לברר מי סגר את הבור אשתקד, כדי לכבדו שוב בכיסוי הבור.

הרה"ג ר' משה לעצמו בפליאה: 'וכי איזה מין כיבוד הוא זה לכסות את הבור, ואפילו אם נאמר שזה אכן כיבוד, בכל זאת הרי עדיין אין לי 'חזקה' על כך, מאחר ולא עשיתי כן שלש פעמים כי אם פעם אחת בלבד'. תוך כדי שהמחשבות חולפות במוחו, פנה אליו מרן ואמר לו: "לכסות בור הלא היא מצוה של מניעת היזק, ויש פוסקים הסוברים דבמצוה הוי חזקה אפילו בפעם אחת".